

УДК 631.17.001.76:636(477)

Шиян Н. І.

Харківський національний аграрний університет імені В. В. Докучаєва

ІННОВАЦІЯ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СКОТАРСТВА В УКРАЇНІ

У статті здійснено спробу простежити вплив використання інновацій у галузі скотарства на показники її ефективності. Запропоновано методичний підхід до визначення рівня інноваційності галузі, відповідно до якого він визначається величиною амортизаційних відрахувань на одного працівника галузі. Результати розрахунків свідчать про те, що в галузі молочного скотарства на відміну від галузі м'ясного скотарства віддача від використання інновацій є більшою та про відсутність на сучасному етапі розвитку галузі скотарства мотивації до збільшення товаровиробниками обсягів виробництва яловичини (телятини).

Ключові слова: інновація, скотарство, продуктивність, віддача, прибуток, дохід.

Постановка проблеми. Для сучасного розвитку аграрного сектора економіки України характерною є орієнтація на інноваційно-інвестиційний шлях розвитку. Про його прийняття зазначається в Концепції Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки України на період до 2020 р. [5]. У Програмі акцентується увага на існуванні проблеми низьких темпів техніко-технологічного оновлення виробництва, зростанні рівня зношеності техніки, переважанні використання застарілих технологій під час виробництва аграрної продукції в Україні. Водночас серед шляхів вирішення поставленої проблеми визначається сукупність заходів, серед яких – необхідність залучення капітальних інвестицій у галузь тваринництва шляхом запровадження державних програм здешевлення інвестицій для аграрного бізнесу, зокрема в галузь скотарства [5].

Про актуальність проблеми і необхідність її розгляду саме в даному контексті свідчать показники розвитку галузі скотарства України за період 1990–2014 рр. Упродовж цього періоду поголів'я великої рогатої худоби зменшилося із 24 623,4 до 3 884,0 тис. гол., або на 84,2%, корів – із 8 378,2 до 2 262,7 тис. гол, або на 73,0%. Обсяги виробництва яловичини і телятини (у забійній вазі) зменшилися із 1 985,4 тис. т у 1990 р. до 412,7 тис. т у 2014 р., а молока – із 24 508,3 до 11 132,8 тис. т відповідно. Рівень прибутковості галузі молочного скотарства є невисоким, а виробництво яловичини і телятини взагалі збиткове. Тому можна вважати, що ситуація у розвитку галузі є вкрай складною. І одним із чинників створення умов для виходу із неї є орієнтація галузі скотарства на інноваційно-інвестиційний розвиток. Інноваційний тип розвитку розглядається як один із напрямів підвищення рівня конкурентоспроможності галузі та продукції, яка виробляється нею, як основа для формування високоприбуткового виробництва.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Підходи до розгляду впливу інновацій на розвиток економік країн світу, галузей, підприємств є різними. Так, дана проблема розглядається із точки зору створення умов для економічного зростання економік країн [4; 6; 18], формування конкурентних переваг національної економіки, галузі, підприємств [13; 18], зокрема підприємств аграрної сфери економіки [1; 2; 11] та ін. Про позитивний вплив інновацій на рівень продуктивності в різних сферах економіки свідчать результати досліджень багатьох вітчизняних і зарубіжних науковців, зокрема Б. Голдара [14] І. Ахлувалія [12], Д. Хитченса, Р. Хосте та ін. [15; 16]. В останні роки все частіше питання використання інновацій на рівні держави і на рівні суб'єктів господарювання розглядаються з точки зору їх впливу на екологічні зміни [7; 8; 10].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Між тим реальної аналітики відносно ефективності інновацій в аграрному секторі дуже небагато. Вона переважно стосується або конкретних підприємств та їх досвіду втілення сучасних технологій, або самих технологій [3; 9].

Разом із тим в аграрному секторі нашої держави в останні роки намітилася тенденція як до зростання урожайності головних культур, так і підвищення продуктивності тварин, зокрема в галузі скотарства. Все це можливо за рахунок утілення сучасних технологій та передових методів організації виробництва. Однак при цьому постає глобальне питання, наскільки ефективним є економічний механізм, який зумовлює зацікавленість виробників в інноваційних технологіях, і використання яких методичних підходів та наявної статистичної інформації робить можливим обґрунтування доцільності використання інновацій в аграрному секторі і галузі молочного скотарства зокрема.

Мета статті полягає в обґрунтуванні підходу до оцінки рівня інноваційності скотарства в сільськогосподарських підприємствах України та визначенні ступеня його впливу на показники їх ефективності. Статистичну базу становлять емпіричні дані по сільськогосподарських підприємствах України, які в 2014 р. виробляли і реалізували продукцію скотарства (ф. 50 с. г.).

Виклад основного матеріалу дослідження. Емпіричні дослідження, які слугують основою наших досліджень, і статистична інформація, що представлена у ф. 50 с. г., ставлять питання про недостатність інформації для визначення рівня оснащення основними засобами галузі скотарства. Проблема полягає в тому, що сучасна статистична звітність аграрних підприємств позбавлена багатьох позицій, які б дали уточнення цього питання. Так, ф. 50 с. г. дає змогу визначити продуктивність тварин, ефективність виробництва окремих видів продукції, структуру витрат на їх виробництво. Водночас практично відкритим залишається питання про рівень упровадження інновацій на підприємстві. З нашої точки зору, керуючись інформацією даної статистичної форми, непрямо можна отримати дані про рівень оснащеності та нововведень на підприємстві і використати їх для дослідження.

У даному разі таким показником може виступати величина амортизаційних відрахувань на одного працівника галузі. Даний підхід обґрунтовується тим, що сучасні технології, які втілюються в реальному виробництві, коштують дуже дорого та призводять до автоматичного збільшення вартості основних засобів та, відповідно, зазначеного вище показника. Крім того, вони призводять до скоро-

чення чисельності персоналу, які обслуговують ту чи іншу кількість поголів'я корів. Отже, хоча запропонований нами показник не містить безпосередньо прямих даних про рівень інвестицій в інноваційний розвиток галузі, він фактично його відображає.

Але проблема полягає в тому, що ф. 50 с. г. містить дані про рівень амортизаційних відрахувань по конкретних видах продукції тваринництва і кількості працівників галузі тваринництва у загальній кількості. Для вирішення цього протиріччя нами було зроблено припущення, що працівники галузі тваринництва будуть пропорційно поділятися щодо обсягу заробітної плати. Це дало нам можливість визначити конкретну величину працівників, зайнятих в галузі молочного і м'ясного скотарства. Після цього було визначено величину амортизаційних відрахувань у розрахунку на одного працівника під час виробництва молока й окремо – в розрахунку на одного працівника під час виробництва яловичини і телятини.

Наступним етапом досліджень стало здійснення групування сільськогосподарських підприємств, які в 2014 р. виробляли і реалізовували молоко. Отримані результати розрахунків представлено в табл. 1.

Аналіз залежності між рівнем амортизаційних витрат на одного працівника та окремими показниками ефективності функціонування галузі молочного скотарства в отриманих у процесі дослідження групах дає змогу зробити такі **Висновки.** По-перше, існує доволі чітка залежність між групуючим показником та показниками обсягів виробництва молока і виробництва молока на одну голову. Величина коефіцієнту кореляції між ними становила відповідно 0,845 і 0,959.

По-друге, перші дві групи аналітичної таблиці мали найменшу кількість середньорічного поголів'я корів, яке припадало на одне підприємство (191 та 263 гол. відповідно), а останні дві групи були найбільшими за кількістю поголів'я (526 та 600 гол. відповідно).

Необхідно також зазначити і те, що збільшення величини амортизації на одного робітника в галузі молочного скотарства супроводжувалося підвищенням продуктивності тварин (удою на

одну корову). До речі, коефіцієнт парної кореляції між ними становив 0,808, тобто був високим. Так, у I групі з рівнем амортизаційних витрат на одного працівника галузі молочного скотарства до 1 000 грн. удій на одну корову дорівнював 3 729 кг за рівня амортизаційних витрат 15–20 тис. грн. – 6 503 кг, а за рівня більше 4 500 грн. – 7 157 кг на одну корову. Відмічена залежність наочно простежується по даних, представлених на рис. 1.

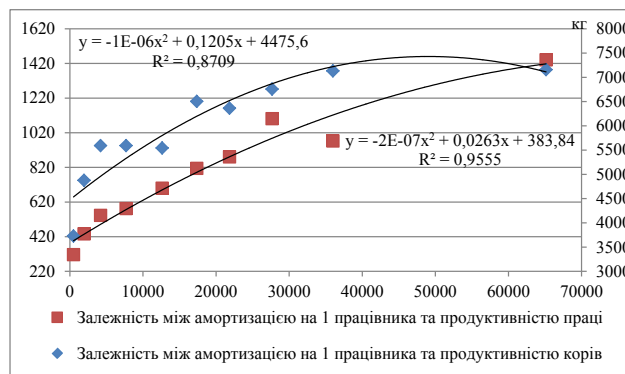

Рис. 1. Залежність між величиною амортизації на одного працівника галузі молочного скотарства та продуктивністю праці та удоєм корів у сільськогосподарських підприємствах у 2014 р.

Але що ще важливо в даній тенденції – це наявність максимуму функції, який дорівнює 48 тис. грн. на одного працівника, за якого максимальне значення удою корів дорівнює майже 7 300 кг і після досягнення якого удій зменшується. Водночас показник продуктивності праці мав чітку тенденцію до зростання. Його величина збільшилася з 316,6 ц на одного працівника галузі в першій групі підприємств до 1 440,6 ц – у десятій (останній) групі за середнього рівня виробництва молока на одного робітника галузі молочного скотарства 535,8 ц. Величина коефіцієнту парної кореляції між величиною амортизаційних відрахувань на одного робітника галузі молочного скотарства і рівнем продуктивності праці дорівнювала 0,959, тобто була високою, що свідчить про тісну залежність між аналізованими показниками.

Таблиця 1

Групування сільськогосподарських підприємств України за величиною амортизаційних витрат на одного робітника в галузі молочного скотарства, 2014 р.

Номер групи	Група	Аморт. відрахування на 1 працівника в мол. скот-ві, грн.	Поголів'я корів, гол.	Виробництво молока, ц	Удій на 1 корову, кг	Виробництво молока на 1 працівника галузі, ц	Комерційна собівартість 1 ц, грн.	Ціна реалізації 1 ц молока, грн.	Прибуток на 1 корову, грн.	Дохід на 1 корову, грн.
1	До 1000	495,0	191	7129	3729	316,6	323,58	343,57	672,9	11567,5
2	1001-3000	1935,6	263	12829	4877	436,5	324,13	357,49	1492,3	15989,2
3	3001-6000	4197,0	448	25026	5591	543,1	328,08	368,51	2110,6	19233,8
4	6001-10000	7689,0	416	23295	5592	582,7	335,05	369,32	1780,9	19193,3
5	10001-15000	12614,7	403	22331	5543	699,9	311,95	369,09	3167,4	19100,4
6	15001-20000	17358,1	462	30049	6503	814,8	311,69	380,55	4477,5	22870,2
7	20001-25000	21831,1	290	18457	6363	880,5	350,98	385,55	2200,0	23795,0
8	25001-30000	27661,4	402	27183	6756	1101,7	322,48	382,38	4047,2	23894,5
9	30001-45000	35976,4	526	37522	7132	972,7	340,62	397,13	4030,2	26818,6
10	Більше 45000	65144,8	600	42916	7157	1440,6	339,86	391,71	3710,7	26906,2
У середньому по сукупності		6640,5	327	17417	5331	535,8	327,6	367,43	2119,9	18180,1

Що стосується показників, які виражені в грошовій оцінці (прибуток і дохід на одну корову), то в даному разі також має місце тенденція до зростання цих показників із збільшенням величини амортизаційних відрахувань на одного працівника галузі молочного скотарства, передусім щодо рівня доходу на одну корову (рис. 2).

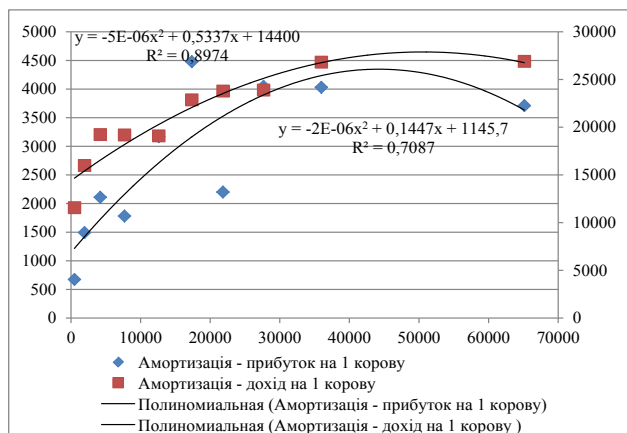

Рис. 2. Залежність між величиною амортизації на одного працівника галузі молочного скотарства та доходом на одну корову і прибутком на одну корову в сільськогосподарських підприємствах у 2014 р.

Величина доходу на одну корову збільшилася з 11 567,5 грн. у першій групі до 26 906,2 грн. в останній (десятій) групі за середнього її рівня по сукупності 18 180,1 грн. За величини амортизації на одного працівника галузі молочного скотарства на рівні 53 150 грн. спостерігається максимальне значення доходу на одну корову, після чого ця величина зменшується. Величина прибутку на одну корову зростала з 672,9 грн. у першій групі до 4 047,2 грн. у підприємствах восьмої групи із наступним зменшенням до 3 710,7 грн. у підприємствах десятої групи.

Тобто зростання рівня інноваційності розвитку галузі молочного скотарства, який нами було представлено виходячи з рівня амортизації витрат на одного працівника галузі молочного скотарства, призводить: до підвищення продуктивності тварин – удою на одну корову, а також зумовлює підвищення продуктивності праці та рівня доходу, отриманого на одну корову. Водночас дія закону спадної віддачі обмежує зацікавленість господарств у подальшому підвищенні рівня інтенсифікації галузі молочного скотарства, зокрема максимум показника прибутку констатується за рівня амортизаційних витрат на одного працівника в 40 000 грн.

На наступному етапі дослідження ми звернулися до здійснення аналогічних розрахунків із використанням даних по сільськогосподарських підприємствах, які в 2014 р. виробляли і реалізовували м'ясо ВРХ. Відповідні дані представлені в табл. 2.

Особливістю даного групування сільськогосподарських підприємств є те, що в отриманих групах існує група підприємств із величною амортизаційних відрахувань на одного працівника галузі, яка дорівнює нулю. Група ця є доволі численною. Кількість підприємств, яка ввійшла до неї, дорівнювала 319. У цій же групі найменшою була чисельність середньорічного поголів'я ВРХ – 204 голови, найнижчими порівняно з наступними групами були величини собівартості і ціни реалізації 1 ц м'яса ВРХ.

Особливістю даного групування є й те, що кількість підприємств із високим рівнем величини амортизаційних витрат на одного працівника галузі (останні групи представленого в табл. 2 групування) є невеликою. В 11-й групі вона становила 66 підприємств, а в наступних двох (в 12-й і 13-й групах) – відповідно 28 і 24 підприємства.

Взагалі зі збільшенням величини амортизаційних витрат на одного працівника галузі спостерігалось підвищення показників ефективності виробництва яловичини (телятини). Так, зі збіль-

Таблиця 2

Групування сільськогосподарських підприємств України за величиною амортизаційних витрат на одного робітника в галузі м'ясного скотарства, 2014 р.

Номер групи	Група	Кількість підприємств у групі	Аморт. відрахування на 1 працівника в м'ясному скот-ві, грн.	Поголів'я, ВРХ, гол.	Виробництво м'яса ВРХ, ц	Середньодобовий приріст, г	Виробництво яловичини (телятини) на 1 працівника галузі, ц	Комерційна собівартість 1 ц, грн.	Ціна реалізації 1 ц, грн.	Прибуток (збиток) на 1 голову ВРХ, грн.	Дохід на 1 гол ВРХ, грн.
1	0	319	0	204	282	380	56	1839	1288	-551	2635
2	до 500 грн.	170	264	317	488	422	44,6	2177	1315	-862	2412
3	501-1000	166	742	307	479	427	45	2179	1300	-879	2707
4	1001-2000	233	1490	360	613	466	54	2025	1381	-644	3008
5	2001-3000	178	2510	449	844	514	69	2002	1361	-641	3049
6	3001-4000	104	3526	668	1182	484	75	1969	1314	-655	2955
7	4001-6000	143	4966	572	1048	502	74	2437	1401	-1036	3225
8	6001-8000	106	6793	508	943	508	78	2274	1354	-920	2999
9	8001-12000	108	9826	607	1225	552	93	1992	1413	-578	3818
10	12001-20000	114	15476	722	1798	682	138	2187	1413	-774	3252
11	20001-40000	66	26903	659	1262	524	136	2092	1302	-790	2572
12	40001-60000	28	46002	760	2134	769	229	2348	1474	-874	3972
13	Більше 60001	24	91737	1046	2241	587	295	2731	1452	-1279	3062
У середньому по сукупності		1759	6541	442	826	512	81	2134	1365	-768	3035

шенням групуючого показника збільшувався середньодобовий приріст із 380 г у підприємствах першої групи до 769 г у підприємствах 12-ї групи та з наступним зменшенням його до 587 г у підприємствах 13-ї групи.

Комерційна собівартість і ціна реалізації 1 ц продукції також мали тенденцію до зростання зі збільшенням величини амортизаційних відрахувань на одного робітника галузі м'ясного скотарства. Комерційна собівартість 1 ц збільшилася з 1 839 грн./ц у підприємствах першої групи до 2 731 грн./ц у підприємствах 13-ї (останньої) групи, а ціна реалізації зросла, відповідно, із 1 288 до 1 452 грн./ц. Темпи зростання ціни реалізації були меншими порівняно з темпами зростання комерційної собівартості 1 ц продукції.

Характерним для розвитку галузі м'ясного скотарства є її збитковість. За представленими в табл. 2 результатами групування вона була притаманною для всіх груп аналізованих підприємств. Найбільшою величиною збитку на одну голову ВРХ була в підприємствах сьомої і тринадцятої груп, склавши 1 036 і 1 279 грн. відповідно. На увагу заслуговує існування чіткої тенденції щодо зростання рівня продуктивності галузі зі збільшенням величини амортизаційних відрахувань на одного робітника галузі м'ясного скотарства. Рівняння, яке описує дану залежність, має вигляд $y = 0,0028x + 61,031$; високим є і коефіцієнт детермінації: $RI = 0,9426$. Пояснити дану залежність можна, з одного боку, позитивним впливом зростанням амортизаційних витрат на одного працівника на збільшення середньодобового приросту тварин, з іншого – існуванням тенденції до зменшення м'ясного поголів'я, до згорання галузі м'ясного скотарства, вирізання тварин, унаслідок чого суттєво збільшується обсяг реалізації тварин, а отже, підвищується і рівень продуктивності праці в галузі.

Водночас залежність між величиною амортизаційних відрахувань на одного працівника і середньодобовим приростом носила децю інший характер. За збереження загальної тенденції до збільшення середньодобового приросту зі зростанням величини амортизаційних відрахувань на одного працівника галузі простежується дія закону спадної віддачі. Так, за величини амортизаційних відрахувань до 48 000 грн. на одного робітника галузі рівень середньодобового приросту збільшувався, із досягненням цієї величини – зменшувався. Дана залежність дає нам підстави зробити висновок про те, що за наявного

рівня матеріального забезпечення галузі м'ясного скотарства, наявної системи організації виробництва, генетичного потенціалу тварин забезпечити більшу віддачу від ресурсів, які вкладаються в галузь, складно.

Водночас висока порівняно з імпортною продукцією величина собівартості 1 ц яловичини і телятини не дає змоги за наявної організації виробництва і невисокого рівня продуктивності тварин на відгодівлі конкурувати з імпортною продукцією галузі, яку використовують м'ясопереробні підприємства України. А це, своєю чергою, виступає не стимулом до розвитку галузі, а зумовлює її згорання.

Висновки. Підприємства галузі молочного скотарства частіше звертаються до можливості використання інновацій під час виробництва молока, ніж підприємства галузі м'ясного скотарства. Крім того, підвищення рівня інноваційності галузі молочного скотарства дає більшу віддачу порівняно з галуззю м'ясного скотарства.

І для підприємств із виробництва молока, і для підприємств із виробництва яловичини (телятини) характерною є чітка залежність: із підвищенням рівня інноваційності галузі, показники продуктивності зростають до певної величини, після досягнення якої спостерігається їх зменшення. Для галузі молочного скотарства такою величиною була величина амортизаційних відрахувань на рівні 48 тис. грн. на одного працівника галузі молочного скотарства і рівень продуктивності корів 7 300 кг, для галузі м'ясного скотарства – величина амортизаційних відрахувань на одного працівника галузі – близько 52 тис. грн. і середньодобовий приріст 720 г.

Збільшення величини амортизаційних відрахувань на одного працівника під час виробництва молока і м'яса ВРХ супроводжується підвищенням рівня продуктивності праці в галузі. А криві, які відображають дані залежності, свідчать про існування резервів у подальшому їх зростанні.

Фінансові показники у розвитку галузі скотарства та їх зміна за збільшення величини амортизаційних відрахувань на одного робітника галузі свідчать про те, що в галузі молочного скотарства спостерігається збільшення величини доходу на одну корову, водночас дія закону спадної віддачі обмежує зацікавленість господарств у подальшому підвищенні рівня інтенсифікації галузі молочного скотарства. Під час виробництва м'яса ВРХ спостерігається зростання величини доходу на одну голову ВРХ за повної збитковості виробництва яловичини (телятини).

Список літератури:

1. Біленький О.Ю. Виробництво та експорт продукції тваринництва у світі / О.Ю. Біленький // Економіка АПК. – 2012. – № 6. – С. 110–113.
2. Діброва А.Д. Основні тенденції розвитку зовнішньої торгівлі агропродовольчою продукцією / А.Д. Діброва // Економіка АПК. – 2012. – № 2. – С. 95–102.
3. За крок до найтехнологічнішої молочної ферми України // Молоко і ферма. – 2015. – № 4. – С. 8–9.
4. Зверяков М.І. Про зміну моделі економічного розвитку / М.І. Зверяков // Економіка України. – 2015. – № 6. – С. 41–49.
5. Концепція Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 р. : проект [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://minagro.gov.ua/apk?nid=16822>.
6. Москаленко О.М. Соціальна орієнтація політики та можливості випереджального економічного розвитку / О.М. Москаленко // Економіка України. – 2015. – № 6. – С. 82–90.
7. Попов О.Л. Екологізація виробництва як чинник ефективного розвитку вітчизняних сільгоспдприємств / О.Л. Попов // Перспективи екологізації аграрного виробництва в Україні : зб. наук. праць / За заг. ред. Ю.О. Лупенка, О.В. Ходаківської. – К. : ННЦ ІАЕ, 2012. – С. 32–47.
8. Саблук П.Т. Екологізація агропромислового виробництва – визначальна складова сучасної аграрної політики / П.Т. Саблук, О.В. Ходаківської // Перспективи екологізації аграрного виробництва в Україні : зб. наук. праць / За заг. ред. Ю.О. Лупенка, О.В. Ходаківської. – К. : ННЦ ІАЕ, 2012. – 182 с.
9. Трактат про молочне скотарство: чорно-ряба худоба в Україні // Молоко і ферма. – 2015. – № 3. – С. 58–61.

10. Хвесик М.А. Екологічна криза в Україні: соціально-економічні наслідки та шляхи їх подолання / М.А. Хвесик, А.В. Степаненко // Економіка України. – 2014. – № 1. – С. 74–86.
11. Шубравська О.В. Інтеграційні перспективи України: переваги і ризики для аграрного сектору / О.В. Шубравська, К.О. Прокопенко // Економіка України. – 2014. – № 1. – С. 63–73.
12. Ahluwalia I.J. (1991): Productivity and Growth in Indian Manufacturing. Oxford University Press, New Delhi.
13. Buckley P., Pass C., Prescott K. (1988): Measures of international competitiveness: critical survey. Journal of Marketing Management, 86: 175–200.
14. Goldar B. (2000): Employment growth in organized manufacturing in India. Economic and Political Weekly, 35: 1–7.
15. Hitchens D., Birnie J., McGowan A. (1998): Investigating the relationship between company competitiveness and environmental regulation in European food processing: Results of a matched firm comparison. Environment and Planning, 30: 1585–1602.
16. Hoste R., Backus G.B.C. (2003): Global Pig Production Costs – Costs of Pig Production in Brazil, Canada, China, Poland and the USA Compared to those in the Netherlands. LEI, Wageningen.
17. M. Kubankova, M. Hajek, A. Votavova. Environmental and social value of agriculture innovation // Agric.Econ – Czech, 62, 2016 (3): 101–112.
18. Singh S., Kiran R., Goyal D. Identification of key factors for enhancing competitiveness: an exploratory study of the selected agri-biotech firms of Punjab in India Agric.Econ.– Czech, 61, 2015 (4): 179–188.

Шиян Н. И.

Харьковский национальный аграрный университет имени В. В. Докучаева

ИННОВАЦИЯ КАК ФАКТОР ПОВЫШЕНИЯ ЭФФЕКТИВНОСТИ СКОТОВОДСТВА В УКРАИНЕ

Резюме

В статье прослежено влияние инноваций в отрасли скотоводства на показатели её эффективности. Предложен методический подход к определению уровня инновационности отрасли, в соответствии с которым он определяется величиной амортизационных отчислений на одного работника отрасли. Результаты расчётов свидетельствуют о том, что в отрасли молочного скотоводства в отличие от отрасли мясного скотоводства отдача от использования инноваций большая, об отсутствии на данном этапе развития отрасли мотивации к увеличению товаропроизводителями объёмов производства говядины (телятины).

Ключевые слова: инновация, скотоводство, продуктивность, отдача, прибыль, доход.

Shyian N. I.

Kharkov V. V. Dokuchaev National Agrarian University

INNOVATION AS A FACTOR TO INCREASING THE EFFICIENCY OF STOCK RAISING IN UKRAINE

Summary

This paper gives consideration to the influence of innovations on efficiency indicators in the cattle-breeding branch. A methodical approach was proposed to determine the level of branch innovation. According to this approach the branch innovation level is defined by the level of depreciation deductions per 1 employee working for the branch. The calculation data are indicative of the fact that the innovations provide a higher efficiency for the dairy cattle branch in comparison with the meat cattle branch, because there is no motivation for product producers to increase the amount of beef and/or veal products at a contemporary stage of the development of cattle-breeding branch in Ukraine.

Keywords: innovation, cattle-breeding branch, productivity, efficiency, profit, loss, revenue.